

FOAIE PAROHIALĂ

16 - 22 octombrie 2022

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Dacă sunteți deprimați, roștiți această rugăciune

Rămâi cu mine, Doamne, ca nu cumva să uit de Tine; **Rămâi** cu mine, Doamne, pentru că Tu știi cât de ușor Te părăsesc; **Rămâi** cu mine, Doamne, pentru că sunt slab și am mare nevoie de Tine ca să nu recad; **Rămâi** cu mine, Doamne, pentru că Tu ești viața mea, și fără Tine zelul meu slăbește; **Rămâi** cu mine, Doamne, pentru că Tu ești lumina vieții mele, și fără Tine rătăcesc în întuneric; **Rămâi** cu mine, Doamne, și arată-mi voința Ta Preasfântă; **Rămâi** cu mine, Doamne, ca să-ți aud vocea și s-o pot urma; **Rămâi** cu mine, Doamne, pentru că vreau să fiu mereu cu Tine; **Rămâi** cu mine, Doamne, dacă vrei să-ți rămân credincios; **Rămâi** cu mine, Isuse! Oricât ar fi de sărac, sufletul meu nu dorește decât să fie lăcașul dragostei și fericirii Tale; **Rămâi** cu mine, Isuse, și la apusul vieții mele, când moartea mi-e aproape, cu judecata Ta dreaptă și cu eterna veșnicie; Te rog, ajută-mă să-mi dublez forțele pentru ca, în drumul spre Tine, să nu mă părăsească! Mă neliniștesc ispitele întunericului, seceta sufletească, crucea și suferințele. O, câtă nevoie am de Tine în noaptea cruntă a încercărilor și a pericolelor. Fă să Te recunosc ca ucenicii Tăi la Frângerea Pâinii astfel încât Sfânta Euharistie să fie lumina care împrăștie întunericul din sufletul meu, forța care mă susține și singura bucurie a inimii mele. **Rămâi** cu mine, Doamne, și, când va veni moartea, să fiu unit cu Tine, dacă nu în mod real în Sfânta Taină a Euharistiei, cel puțin prin harul și iubirea Ta. **Rămâi** cu mine, Isuse! Nu-ți cer mângâiere căci nu o merit, ci doar harul Prezenței Tale. **Rămâi** cu mine, Isuse, prin prezența Ta în “peștera” inimii mele și: Curățește-o! Încălzește-o! Sfîntește-o! Așa cum Ți place Ție. **Rămâi** cu mine, Doamne, și ajută-mă ca numai pe Tine să Te caut, numai Iubirea Ta, Harul Tău, Voința Ta, Îndurarea Ta, Inima Ta. Nu-ți cer decât să Te iubesc din ce în ce mai mult și voi fi destul de bogat! Astfel, iubindu-Te din toate puterile mele slabe, aici pe pământ, să pot ajunge la Tine și să Te iubesc în fericirea cea veșnică din cer. **(Padre Pio)**

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Călin Ciupleu, Maria-Lucia Costin, Iuliana Chereji, Traian Ostahie, Nicolas Marcus Scurt, și Emanuel Faur**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Tainele împărăției

Dincolo de parabola în sine, există câteva fraze enigmatice în evanghelia de astăzi. Pe de o parte Isus se adresează mulțimii spunând: cine are urechi de auzit să audă. Pe de altă parte Mântuitorul vorbește despre cei din afara grupului apostolilor ca despre unii cărora le este adresat Cuvântul lui Dumnezeu în parabole pentru ca “văzând să nu vadă și auzind să nu înțeleagă”. La o primă și superficială lectură ar putea să pară că o parte a omenirii este exclusă “a priori” de la înțelegerea cuvântului lui Dumnezeu. Dacă ne aplecăm în schimb cu atenție asupra textului evanghelic vom descoperi cu ușurință că nu este așa.

În primul rând parabola însăși ne deslușește faptul că Dumnezeu împrăstie peste tot sămânța Cuvântului Său. Nu doar pământul cel bun, ci și cel pietros, și cel din drum și cel de lângă drum beneficiază de aceeași dărnicie. Însă la fel ca solul, și sufletul omului primește Cuvântul Domnului în mod diferit în funcție de disponibilitatea și dărnicia fiecăruia. Și de fapt aici, în libertatea pe care cu toții am primit-o se inserează misterul frazelor rostite de Isus. Fiindcă avem parabolele care vorbesc în mod voalat sufletului uman, tocmai fiindcă Dumnezeu respectă libertatea noastră. Pe de o parte Mântuitorul îi invită pe toți cei care au urechi să și le deschidă în fața Cuvântului. Pe de altă parte știe preabine că unii dintre ascultători nu sunt dispuși să-și deschidă “solul” sufletului lor în fața lui Dumnezeu: fariseii, cărturarii sunt în preajma lui Isus doar din viclenie, pentru a căuta un prilej favorabil de a-l condamna. Aceștia sunt cei care cred că văd, dar sunt orbi, cred că aud, dar sunt surzi. Există o demonstrație clară pentru toți: o parabolă este spusă în Vechiul Testament de către Natan regelui David, cea cu bogatul care fură oița sărmanului de lângă el; și tot o parabolă este spusă de Isus fariseilor și dregătorilor, cea a vierilor ucigași. Două parabole, spuse în două categorii de păcat însă cu două rezultate complet diferite: regele David își deschide urechile în fața parabolei și se convertește; fariseii și cărturarii se închid și mai tare în surzenia și orbirea lor și de aceea ei aud fără să înțeleagă și privesc fără să vadă.

Dumnezeu este darnic și milostiv cu fiecare dintre noi, însă nu ne mântuiește împotriva voinței noastre. Parabolele evanghelice sau ceea ce viața ne oferă ca și experiențe, întâlniri sau întâmplări sunt de multe ori maniere prin care Domnul ne vorbește. Dacă nu suntem atenți la ele, riscăm să trecem pe lângă Dumnezeu fără să-l vedem. Suntem ca și acel credincios care este prins de o inundație și urcând pe acoperișul casei refuză ajutorul vecinilor care îi oferă o barcă sau cel al soldaților care vin cu un elicopter, invocând în fața tuturor convingerea lui fermă că Dumnezeu îl va salva în mod miraculos fiindcă este credincios. Murind înecat se prezintă indignat în fața lui Dumnezeu și îi spune: am avut încredere în Tine, știind că îi scapi din primejdii pe cei credincioși. Dumnezeu îi răspunde: ți-am trimis o barcă și un elicopter. (...)

PS Claudiu, Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla